

Őszi nagycsaládos találkozó 2012. augusztus Gyula

Az idei nagycsaládos találkozó 2012. augusztus 25-én került megrendezésre Gyulán, amelyen egyesületünket 3 család képviselte.

Családjaink már pénteken megérkeztek a városba, egyéni utazással. Egy gyors regisztráció után már indulhatott mindenki megismerni a város nevezetességeit. Érdekes volt a kisvonatos idegenvezetést kihasználva megtudni, hogy mi merre van, és egy kis helyismeretre szert tenni. Az igazság az, hogy én kb. 20 éve jártam a városban, azóta több utcát sétálóutcaként átépítettek, rengeteg szökőkút, szobor készült, és minden tele van szebbnél szebb, gondozott virágágyásokkal. A várost szinte kettészeli a Körös, amely árnyékos partjával beépül a házak közé. Itt a folyón vízi biciklizve is igazi élmény a város felfedezése.

A belváros nagy részén kiépített kerékpárút van, és mivel a szintkülönbség sem nagy – Gyula hazánk legmélyebben fekvő települése – a gyerekekkel könnyed volt a tekergés. Szerencsénk volt, mert a Tourinform iroda ingyenes biciklijéből sikerült megszereznünk az utolsó négyet, amivel a nagyobb gyermekünk tudtak menni, és legalább a menetszelet kihasználva, hűsíteni magukat. Mert a hőség megint nem kímélt minket – a tavalyi nagyállói találkozóhoz hasonlóan – rekord meleg volt.

Mi az ismerkedést a Gyulavári kastély meglátogatásával kezdtük, amelyet a Körös-Maros Vidékfejlesztési és Ökogazdálkodási Alapítvány üzemeltet, és egy nagyon látványos, új kiállítás várt bennünket. Az első teremben megismerkedhettünk az Európa Unió országainak himnuszaiával, majd egy kis helytörténeti-, majd természeti kiállítás és egy bioterméket népszerűsítő kiállítás várt bennünket. Innen kisvasúttal mentünk az itt működő biogazdaságba, ahol a Zöldfarm termékek tehenészetével ismerkedhettünk meg. Itt a közel 100 embert foglalkoztató magángazdaságban, az EU legnagyobb létszámú biotehenészetében állítják elő a kiváló minőségű biotejet. Láthattuk, hogy zajlik a silózás, hogy készül a biogáz, és persze azt is, hogy miből, ami ugye mosolyt csalt nem csak a gyerekeink, hanem a mi arcunkra is. Itt semmi nem vész kárba, nem kell semmit sem kidobni, elvinni a pöcésekkel.

Este a várkertben fogyasztottuk el a vacsoránkat, ami nagyon ízletes volt, persze az asztal kevés, de még így is a földön ülve, műanyag tából is igazán ízletes volt a Kondorosi Csárda menüje.

A szállásunk a belvárosban, az Erkel Ferenc Gimnázium Kollégiumában volt, ahol a szokásos kollégiumi fling fogadott minket, amit persze gyerekeink rendkívül élveztek.

Másnap, a találkozó hivatalos napján a köszöntő után, számtalan kulturális program várt minket, amelyet a vár előtti parkban rendeztek. A legizgalmasabb talán a vár átölelése volt, amelyet a tikkasztó hőség ellenére mindenki vállalt, és megfogva egymás kezét, ezzel is szimbolizálva összetartozásunkat.

Közben a játékos vetélkedőre is beneveztünk, és csapattagjaink a tűző napon pirulva sem veszítették el türelmüket. Sajnos csak a hetedikek lettünk, de a szervezők külön kiemelték csapatunkat, hogy nagyon jó volt velünk játszani, és, ha létezne fair play díj, azt mi kapnánk.

A Fedezd fel Gyulát tudáspróba megválaszolásában viszont magasan jól szerepeltünk, igaz már otthon is készültünk rá.

Este a református templomban komolyzenei koncertet hallgathattunk, illetve mi ekkor néztük meg a gyönyörű várat, amely számomra kellemes csalódás volt. A nagy téglafalakon belül egy szép gótikus stílusú vár várt(!) ránk, ahol 24 kiállító teremben ismerkedhettünk meg a vár egykori lakóinak mindennapjaival. Több idegenvezetés is indult, nekem sikerült az unalmasabb verziót kifognom. Nagylányom Beatrix, viszont az udvari bolondot követve egy nagyon érdekes, bolondos vezetést választott, ami nagyon tetszett neki. Komolyzenei koncert itt is volt, mikor is a lovagteremből reneszánsz lantmuzsika hallatszott, mi épp próbáltuk magunkra öltetni a régi kosztümöket. Inkább nem mutatom meg, hogy nézek ki benne, mert mintha a török sereg vonult volna át rajtunk, úgy áll rajtam az egész gönc, csak akkor biztos nem lett volna ilyen jó kedvem.

Őszi nagycsaládos találkozó 2012. augusztus
Gyula

Az estét egy retro buli zárta, amit a nagy hangzavarra tekintettel családom már nem kívánt. Annál inkább egy esti fürdözést a szökőkutakban – igaz, ezt nem lehetne, de nem sok mindenkit érdekelt a még ekkor is nagy kánikulában, hogy be lehet-e menni a vízbe. És persze én sem tudtam megtiltani, hogy kihagyják a pacsálást.

A másnapot a Százéves cukrászda (amely amúgy 172 éves) cukrásztörténeti kiállításának megtekintésével kezdtük. Itt megnézhattuk, hogy milyen „kínzóeszközök” vártak a cukrászdában dolgozókra, mert ugye régen nem volt minden gépesítve, láttunk korabeli fagyi hűtőt, amelyet még nem árammal, hanem vermet ásva, jéggel működött.

A város egyik híres szülöttje: Erkel Ferenc. A házat, amelyben született ma interaktív kiállítóhelyként fedezhetjük fel. Erkel Ferenc a komponáláson kívül korának kiváló sakkozója volt, tiszteletére évente emlékversenyt rendeznek Gyulán. A kiállítás, Erkelek egykori gyulai otthonát idézi meg, majd egy 19. századi osztályterem következik. A mostani technikával, digitális táblával felszerelt terem múzeumi órák, előadások helyszíne. A következő részben a mester életművét bemutató „Erkel-emlékszoba” található, amely operáit és a himnuszt állítja a középpontba.

A kertben egy óriás sakk is várja a látogatókat, ami szintén nagy sikernek örvendett, de aki ezt is digitalizált formában szereti játszani, az a digitális sakkasztalon ezt is kipróbálhatja.

Szerettük még volna megnézni a Ladics-házat – ahol egy 19. századi polgári család életével ismerkedhetünk meg – illetve a Kohán képtárat, de ezek csak délután nyitottak.

Délutánra pedig már beigértük családjainknak a fürdözést.

A Várfürdő az egykori Wenckheim-Almásy-kastély területén található. A gyönyörű szép parkban, mindenki talál árnyékot, még a legnagyobb melegben is. Gyógyvize jótékony hatását évről-évre több százezren élvezik. Sajnos a csúszdára sokat kellett várni, így a gyerekeknél nem is volt nagy sikere, de egy nagy csobbanás igazán jól esett a nagy melegben.

Nagyon sok minden látnivaló kimaradt, amit feltétlen pótolni érdemes. A híres gyulai kolbász kóstolása, a húsipari kiállítás megtekintése, csoki kóstolás a kézműves cukrászdában, a Fehér- és a Fekete-Körös összefolyásának megtekintése és számtalan program ami már nem fért bele, ebbe a hosszú hétvégébe.

Megfogadtuk, visszatérünk és megpróbáljuk felfedezni még a kimaradt csodákat. Ahol is a korzó nyáresti nyüzsgése nem a Balatont, hanem egy mediterrán tengerparti városra emlékeztetett. A szívem viszont elszorult mikor a román határt Gyulavári közelében megláttam, és tudatosult bennem, hogy sajnos ilyen közel van. Eszembe jutott, hogy volt szerencsém idén az ezeréves határon lenni Gyimesbükkön. És akit ez a hely nem illet meg - itt ahol a himnusz komponistája is élt - itt ahol ilyen közel az országhatár, eszébe nem jut, hogy lehetett volna másképp is...

Búskomoran nem szeretném zárni. Köszönet a szervezőknek, a sok szép programért. Köszönjük a szíves vendéglátást, és jó lett volna, ha több mindenkivel találkozom ott közületek is, de tudom, itt az iskolakezdés, sok a sárga csekk...

(S.J)